

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

2 De censu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

Περὶ τῆς Φόρυ.

Διδάσκει καὶ Φόρον ἕκαστον ἄρσεν τῷ βασιλεῖ τῶν Τέρκων· αἱ δὲ
 γυναῖκες, ἔδεν διδάσκει. τετέστιν, εἰ μὲν ὡσιν ἐν ἐνὶ οἴκῳ πάντες ἄρ-
 σενες, διὰ εἰκοσιεῶν καὶ ἄνω, διδάσκειν ἕξ σολδία ἕκαστον ἄρσεν ἐν
 τῷ ἐνιαυτῷ· εἰ δὲ νεοὶ ὡσι, τετέστιν, διὰ πέντε καὶ δεκαέτη, μόνον
 τρεῖς σολδία. εἰ δὲ πλεον ἰῶν πέντε καὶ δεκαεῶν, τέσσαρα ἢ πέντε,
 ἕως γένωνται εἰκοσιεῶν. Θέλσκει ἢ ἴστων τὸν Φόρον διδόναι, ὅππ λέγει
 ὁ κύριος, Γίγεσθε Φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις. Ἐχσκει γὰρ ἔθ' οἱ ὄφεις
 ποιῆτον· ὅταν τις ἐχθρὸς θέλη σκοπεῖναι τὸν ὄφιν, ὁ ὄφις φεύγει,
 ὅσον δύναται, καὶ εἰ μὲν δυνηθῆ κρυβῆναι ὄλ' , καλῶς ἔχει. εἰ δὲ
 μὴ δυνηθῆ κρυβῆναι ὄλον τὸ σῶμα, τότε ζητεῖ μόνον κρυβῆναι τὴν κε-
 φαλήν, καὶ ὄλον τὸ σῶμα ὄρα δίδωσι πρὸς τὸ κόστω πεδαι. Καὶ ὅταν ὁ
 ἐχθρὸς παρελθῆ, τότε ἡ κεφαλὴ τῆς ὄφειος ἐξέρχεται μόνη, κεχωρισ-
 μένη διὰ τῶν μερῶν τῆς σώματος, καὶ περιπίπτει ἀπὸ σώματος, ὅ
 προφέεται πρὸς πνα χόρτον, ὃν αὐτὸς οἱ δε, καὶ λαμβάνει τοῖς ὀδῶσιν
 αὐτῆς τὸν χόρτον, καὶ ἔτως ἔρχεται πρὸς τὸ λοιπὸν κεκομμένον σῶμα,
 καὶ αἰλείφει τὸ κεκομμένον μέρος τῆς σώματος αὐτῆς σὺν τῷ χόρτῳ,
 καὶ ἔπειτα σρέφει τὸ κεκομμένον μέρος τῆς κεφαλῆς, καὶ συναρμόσκει
 τῷ κεκομμένῳ μέρει, τῷ πρὸτέρῳ αἰλειφθέντι τῆς σώματος. Καὶ ἔτως
 ἰάται ἐκείνη τῷ κεκομμένῳ μέρει. Καὶ ἔτως ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ
 μέρη τὰ κεκομμένα, ἕως ἔς πάντα ἰαθῶσι, καὶ ἔτω πλείως ἀπέρ-
 χεται ὑγιῆς. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ οἱ Ἕλληνες λογίζονται, κε-
 φαλήν μὲν τὴν πίσιν, σῶμα ἢ τὰ χρήματα. Ἐὰν ἢ συμβῆ
 ἐχθρὸς, ζητῶν θανατῶσαι αὐτῆς θρησκείας ἕνεκα, τὸ ἢ αὐτοὶ δι-
 δάσκει τὸ σῶμα, τετέστι τὰ χρήματα πρὸς τῆς θρησκείας, καὶ ἔτω φυ-
 λάτῃσκει τὴν θρησκείαν αὐτῶν, ὡς ὁ ὄφις τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν. Καὶ
 ὡσπῆρ ὁ ὄφις ἀναζώπτουε ὄλον τὸ σῶμα, μετὰ τὴν ἀπέλυσιν τῆς ἐχ-
 θροῦ· ἔτω καὶ ἡ πίσις ἐν τῇ δολίῳ παρεσίᾳ ἀνιστῆ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
 τὸ σῶμα. Μένοντα ἔτιης ἀποκαλύψεως τῆς Ἰωάννης, λέγουσιν ἐν
 κεφ.

CAPUT II.
DE

Tributo.

Tributum quoque masculi (fœminæ enim ab hoc onere exemptæ sunt) omnes Turcico Imperatori pendere coguntur. Cujus modus ita se habet: Quod si in domo aliquâ omnes masculi extiterint, cuncti qui vigesimum sive attigerint sive jam supergressi fuerint annum, singulis annis senos solidos solvunt. Sin verò ætate fuerint minores, hoc est, quintum ultra decimum tantum expleverint annum, tres solum. Sin quindecim annis majores, solidos quatuor, vel quinque numerant, donec ipsum vigesimum ætatis annum expleant. Placeat autem illis hoc tributum solvere, quia dicit Dominus: Estote prudentes sicut serpentes. Serpentibus autem in more positum est, ut hoste aliquo mortem illis intentante, quanta possint celeritate in fugam se conjiciant, & siquidem se totos in latebram aliquam abdere possunt, benè se res habet: sin verò corpus integrum occultare nequeunt, hoc unicè agunt, ut caput sartum tectum lateat, corpore licet reliquo ictibus hostilibus exposito. Absente autem jam hoste, solum caput à reliquis corporis partibus detruncatum prodit, & corpore suo destitutum hinc inde vagatur, certam aliquam sibi benè notam herbam quærens, inventamque dentibus decerptam tenens, ad alias corporis sui partes revertitur; abscissamque corporis partem herbâ hac inungens, capiti admovet, ac istâ ratione caput ante unctæ portioni adaptans, resectæque parti medelam adferens. Eundem in restantibus resectis corporis partibus integritati pristinæ restituendis modum observat, quoad omnes denuò conjunctæ, atque sic totus incolumitati restitutus integer abire valeat. Illud ipsum Græci quoque imitantur, religionem caput, facultates verò & opes corpus suum existimantes. Quod si igitur hostem aliquem adventare contingat, qui eos cultus divini causâ quærit interficere, tum illi corpus, hoc est, aurum argentumque suum religionis causa negligunt, eandemque ut caput suum serpens, hoc modo inviolatam & liberam præstant. Et quemadmodum serpens post hostis abitum, corpus jam exanime redditum ab interitu ad vitam revocat: ita quoque propter fidem in postremo adventu & corpus & anima à morte resurgit. Cujus rei Johan-

C

nes

κεφ. ζ. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἐπλυ-
ναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλούσαν τὰς στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

Ἐπὶ διδάσκει καὶ ἕτερον φόρον. Ὅταν στρατόματα ἐξέρχεται πο-
ρεύσθαι εἰς τὸν πόλεμον, εἰώθασιν δίδοναι χρήματα ἕνεκα ἀρχῆς καὶ κρέ-
αλλου, πρὸς ζωτροφίαν τῶν στρατιωτῶν. Τὸτο ἢ τὸ δόσιμον ὅτι
ἐπίσης δίδουσι, ἀλλ' ὡς τόχει τὰ στρατόματα, ταπεινὸν, πῶς μὲν μίαν
μνᾶν, πῶς ἢ δέκα σολδία, πῶς ἢ καὶ πλεῖον τῶν δέκα σολδίων. Καὶ
πάλιν καὶ πάντες οἱ οἴκοι διδάσκει ὁμοίως ἐν τῷ τῷ φόρῳ, ὡς περ
ἐν τῷ πρώτῳ φόρῳ, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ φόρῳ πλεῖστοι καὶ πτωχοὶ τὸν
αὐτὸν ἀριθμὸν διδάσκουσιν ἐν δὲ τῷ τῷ πλεονάζοντι φόρῳ, τὸ καὶ δύ-
ναμιν διδάσκει ἕκαστος. Ἐπὶ διδάσκει καὶ ἕτερον χρῆμα, ταπεινὸν, ὅταν
βασιλικοὶ ἄνθρωποι σείλονται συλλέγειν τὰς φόρας τῶν Χερσιανῶν,
ὡς ἂν προέονται οἱ κατοικοῦντες Χερσιανοὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὁδῷ, διδάσκει
τὰς τροφὰς τοῖς βασιλικοῖς ἀνδράσι. Καὶ ταῦτα περὶ τῶν φόρων.

Κ Ε Φ Α Λ Γ.

Περὶ τῶν δεκατισμῶν τῶν παίδων.

Ὁ δεκατισμὸς τῶν παίδων ἕως ἔχει. Ἐν τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ Τέρ-
κου κατεκυρεύσε τῶν Ἑλλήνων, ἠρίθμησεν ἐν ἐκάστῃ πόλει περὶ
χωρίῳ τὰς οἰκίας, καὶ ἐκέλευσεν ἀνὰ τέσσαρα ἔτη λαμβάνειν ἕνα παῖ-
δα, ἀπὸ δέκα οἰκῶν χάριν λόγου. Ἦσαν τότε ἐν μίᾳ πόλει ἑκατὸν οἰ-
κοὶ, ἔλαβεν ἑκατὸν δέκα δεκάδων οἰκῶν, ἕνα παῖδα ἐξ ἐκάστης δεκάδος.
πάλιν μὲν τέσσαρα ἔτη ἔλαβον ἕτερα δέκα παῖδια, ἐκ τῶν δευτέρων οἰκῶν,
ταπεινὸν, ἐκ τῶν ἐπιπέμω οἰκῶν, καὶ ὅτι ἐκ τῶν πρώτων οἰκῶν, ὡς ἔλαβον
πρὸ τῶν τεσσάρων ἐτῶν. Καὶ ἕτω ἀνὰ τέσσαρα ἔτη λαμβάνουσιν, ἕως
ἂν πληρωθῶσι δεκάκις ἑκατὸν οἰκοὶ. Καὶ τότε πάλιν ἀρχονται λαμ-
βάνειν ἐκ τῶν πρώτων οἰκῶν. ἕως ἢ ἐπὶ σφραγίσαι αὐτὰς εἰς τὸν πρῶτον
οἶκον, παρέρχεται πεσαράκοντα ἔτη. Καὶ μὲν πεσαράκοντα ἔτη πάλιν
ἐπὶ σφραγίσαι εἰς τὸν πρῶτον οἶκον. Καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ποιῶσι καὶ πρὸς
τὰς λοιπὰς οἰκίας, καὶ πόλεις. Ἔστι ἢ καὶ ἕτερον χρῆμα αἰδικίας,
πρὸς τὸ συλλέγειν τὰ παῖδια. Ἰστέστιν, ὅταν οἱ ἀρχόντες ἐξέρχοντο ἰστέστιν

nes in Apocalypsi cap. vxi. mentionem facit, dicens: Hi sunt qui venerunt è tribulatione magna, & laverunt stolas suas, & sanguine agni candefecerunt.

Insuper etiam aliud solvunt veſtigial Græci. Quando copiæ militares in bellum proficiſcuntur, tum illi ad comparandum panem & carnem, hoc est, com meatum militarem pecuniam illis erogare ſolent. Sumptus autem hi, qui in milites impenduntur, non ſemper ſunt iidem & æquales, ſed pro numero militum & accreſcunt & decreſcunt, id eſt, interdum minam unam, aliquando ſolidos decem, aliquando & amplius ſolvunt. Prætereà non omnes domus, ſicut in primo cenſu fiebat, æqualiter pendunt. Ibi enim omnes capitibus cenſentur, & tum divites, tum pauperes eandem ſummam numerare coguntur, in hoc verò ſuperaccedente tributo, quantitatis facultatum cuiuſque habetur ratio. Insuper etiam aliud debitum exſolvunt, hoc eſt, quando miniſtri Imperatori ad tributa Chriſtianorum colligenda ablegantur, Chriſtiani in illâ, per quam tendunt, viâ habitantes, neceſſaria iſtis ſuppeditare coguntur. Et tantum de tributo,

CAPUT III.

DE

Decimatione liberorum.

Decimatio liberorum ſequentem ad modum peragitur. Cum olim Turca Græcos dominio ſuo ſubjeciſſet, omnes illico in urbibus & in pagis domos numerari curavit; juiſſitque, ut elapſo quovis quadriennio è domibus decem unus puer auferretur. Exempligratiâ. Fuerunt tum fortè in civitate quadam centum domus, accepit igitur è decem domuum decadibus, è qualibet decade unum puerum. Quatuor alijs annis præterlapſis, è domo contiguâ, hoc eſt, quæ primæ ordine ſuccedit, non autem illa quæ ante annos quatuor filium præbuit, alios decem pueros eripuerunt. Atque ſic per intervalla quatuor annorum decimas colligunt, quoad collectio è centum domibus decies conficiatur; quo factò, denuò à primâ domo initium faciunt. Priuſquam autem ad illam, unde primò omnium decimatio fieri cœpta eſt, domum perveniant, quadraginta annorum effluit tempus. Et hunc iſtum morem modumque in omnibus domibus, pagis & urbi-

C 2

bus